

1 פקודת הכלבת, 1934

פקודה הקובעת הוראות למניעת מחלת הכלבת

1. השם הקצר

פקודה זו תיקרא פקודת הכלבת, 1934.

2. פירוש

(תיקונים: התשנ"ב, התשפ"א)

בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים המיוחסים להם מלבד אם נוסח הכתוב יחייב פירוש אחר:

"בעל-חיים" פירושו בקר, כבשים, עזים, גמלים, סוסים, חמורים, חזירים, כלבים, חתולים וקופים וכל בעל-חיים

אחר ששר החקלאות יכריזם במודעה שתתפרסם ברשומות ככלולים במונח "בעל-חיים" לצורך פקודה זו; ²

"בקר" פירושו פרים, תאו, פרות, שוורים, עגלות ועגלים;

"היתר להחזקה בפיקוח והשגחה" - היתר להחזקת כלב או חתול בפיקוח והשגחה שלא במאורת בידוד שניתן

לפי סעיפים 4ב(א) ו-16(ד) או (ה);

"חוק להסדרת הפיקוח על כלבים" - חוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג-2002;

"רופא ממשלתי" פירושו אדם ששר הבריאות מינהו להיות רופא במשרד הבריאות של ישראל;

"המפקח העירוני" פירושו מי שנתמנה ע"י הרשות המקומית ³ לשמש מפקח למטרות פקודה זו;

"הרופא הווטרינר העירוני" - רופא וטרינר שמינתה רשות מקומית בהסכמת מנהל השירותים הווטרינריים, להיות

רופא וטרינר של רשות מקומית;

"בעלים" פירושו כל אדם שהנהו בעליו היחידי או בשותפות עם אחר של כל בעל-חיים, והרי זה כולל כל אדם

הממונה על כל בעל-חיים; והמחזיק בכל מקום שבו נמצא איזה בעל-חיים יחשב לבעליו של אותו בעל-חיים עד

אם יוכח ההיפך;

"מפקח" ⁴ פירושו אדם שנתמנה ע"י שר החקלאות כמפקח-מקנה של ממשלת ישראל;

"רופא וטרינר ממשלתי" - רופא וטרינר שמינה שר החקלאות להיות רופא וטרינר ממשלתי;

"שר החקלאות" - שר החקלאות ופיתוח הכפר.

3. מאורות בידוד

(תיקונים: התשנ"ב, התשנ"ג)

עפ"י המלצת מנהל השירותים הווטרינריים רשאי הממונה על המחוז לדרוש מכל רשות מקומית להתקין מקום לבידודם של

כלבים, חתולים וקופים (שנקרא בזה בשם מאורת-בידוד). לצורך פקודה זו יבנו מאורות אלה לפי תרשימים ופירוטים

שיאושרו ע"י מנהל השירותים הווטרינריים.

4. בידודם של בעלי חיים חשודים

(תיקונים: התשנ"ב, התשנ"ג, התשפ"א)

(1) בעליו של בעל-חיים שנשך אדם חייבים לעשות את הדברים הבאים במשך עשרים וארבע שעות לאחר שנודע להם דבר

(א) להודיע את העובדה לרופא הממשלתי או לרופא הווטרינר הממשלתי הקרובים ביותר, וכן
(ב) אם היה בעל-חיים הנושך כלב, חתול או קוף - חייבים בעליו לקחתו למאורת-הבידוד הקרובה ביותר; ואם
לא היה כלב, חתול או קוף - יעצרוהו בדיר, ברפת או במקום אחר שיאושר ע"י רופא וטרינר ממשלתי.
(ג) על אף האמור בפסקה (ב), בעלים של כלב או חתול שניתן לו היתר להחזקה בפיקוח והשגחה חייב
להחזיקם בהתאם לתקנות שקבע שר החקלאות לפי סעיף 16(ד) או בהתאם להוראות סעיף 16(ה), לפי
העניין, ובהתאם לתנאי ההיתר.

(2) כל בעל חיים שהוחזק בבידוד או בפיקוח שלא במאורת בידוד כאמור בסעיף קטן (1)(ב) או (ג), יוחזק כאמור עד תום
עשרה ימים מיום הנשיכה או המגע כאמור בסעיף 4א.

(3) בתום ימי הבידוד או ההחזקה בפיקוח חייב רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי, אם התברר לו כי בעל החיים
נקי מכלבת, להתיר את שחרורו מהבידוד או מההחזקה בפיקוח.

(4) (א) הוחזק בעל חיים במאורת בידוד ובתום ימי הבידוד כאמור לא החזיר הבעלים את בעל החיים
לרשותו, רשאי רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי, לפי העניין, למסור את בעל החיים להחזקתו של
אחר, ואם לא ניתן לעשות כן במאמץ סביר ובפרק זמן סביר - להורות על המתתו.

(ב) המתת בעל החיים כאמור בפסקה (א) תבוצע תוך מניעת סבל מיותר, ובעליו של בעל החיים יישא
בהוצאות ההמתה.

(ג) לא יורה רופא וטרינר כאמור בפסקה (א) אלא לאחר שמסר לבעליו של בעל החיים הודעה על כוונתו
לפעול לפי הוראות אותה פסקה ונתן לבעלים הזדמנות לטעון את טענותיו בתוך 14 ימים מיום מסירת
ההודעה; ההודעה תימסר אישית לבעליו של בעל חיים או תישלח בדואר רשום; אם אין אפשרות למצוא את
הבעלים, תימסר ההודעה האישית לאחד מבני משפחתו הגר עימו ושלפי מראית עין מלאו לו 18 שנים, ואם
היה בעליו של בעל החיים תאגיד או חבר בני אדם, תימסר ההודעה למנהל או למורשה בו; הודעה שנמסרה
אישית, יראו אותה כאילו נתקבלה במועד המסירה; נשלחה הודעה בדואר רשום, יראו אותה כאילו נתקבלה
בתוך שבוע ימים מיום שנשלחה.

(ד) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפגוע בזכותה של רשות מקומית לפי סעיף קטן (5)(ב).

(5) בעליו של כל כלב, חתול או קוף, שעצרום במאורת-בידוד, ישלם לרשות המקומית בעד עשרה ימי-בידוד מראש אגרה
בשיעור שקבעה בעד הזנת בעל החיים, שיכוננו והטיפול בו.

בתנאי: -

(א) שאם מת בעל החיים במשך ימי-מעצרו לא יוטל התשלום אלא בעד אותו מספר הימים שבו נעצר בעל
החיים למעשה, וההפרש יוחזר לבעליו; וכן

(ב) אם לא הוציא הבעל את הכלב, החתול או הקוף ממאורות-הבידוד לפי הוראות סעיף-קטן (3), חייב הוא
לשלם לרשות המקומית אגרה בשיעור שקבעה בעד התקופה הנוספת שבה נשארים הכלב, החתול או הקוף
במאורות-הבידוד.

(6) אין משלמים כל פיצוי בעד בעל-חיים שנחבל או חלה או מת בעודו במעצר עפ"י הוראות סעיף זה.

4א. בידודם של בעלי-חיים שנשכו

(תיקון התשנ"ב)

מצא רופא ממשלתי כי כלב, חתול או קוף היו במגע עם אדם, וקיים חשד להדבקה בכלבת כתוצאה ממגע זה, רשאי הוא
להורות לבעליו למסור אותו למאורת בידוד.

4.ב. היתר להחזקה בפיקוח והשגחה

(תיקון התשפ"א)

(א) לבקשת בעליו של כלב או חתול שנשך אדם או שהיה במגע עם אדם כאמור בסעיף 4א, ייתן רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי היתר להחזיק את הכלב או החתול בפיקוח והשגחה שלא במאורת בידוד כפי שייקבע בהיתר, לרבות במקום מגוריו של הבעלים, בהתקיים התנאים המקדמיים שקבע שר החקלאות לפי סעיף 16(ד) ובהתאם להוראות שקבע לפי הסעיף האמור או בהתקיים התנאים שנקבעו בסעיף 16(ה), לפי העניין.

(ב) כל עוד לא ניתן היתר להחזקה בפיקוח והשגחה יפעל הבעלים בהתאם להוראות סעיף 4(1)(ב).

5.5 בקשה לשופט של בית משפט שלום ליתן צו להשמיד בעלי חיים ידועים

(תיקונים: התשנ"ב, התשפ"א)

כל רופא וטרינר ממשלתי, רופא ממשלתי או מפקח רשאי לבקש משופט של בית-משפט שלום ליתן צו להשמיד בלא תשלום פיצויים כל כלב, חתול או קוף, אשר נשכו אדם יותר מפעם אחת או שלדעתו הם צפויים במידה יתרה להידבק בכלבת ולהעבירה. אם נתברר לשופט כי אמנם נשכו הכלב, החתול או הקוף, איזה אדם יותר מפעם אחת או כי הם צפויים במידה יתרה להידבק בכלבת או להעבירה, יתן צו להשמדתם, ורשאי הוא, בהסכמת המבקש ליתן צו למסירת הכלב למטרות שיוורה במקום מתן צו להשמדתו; צו לפי סעיף זה לא יינתן אלא לאחר שניתנה לבעלים הזדמנות לטעון טענותיו.

6. בידוד בעלי חיים עזובים

(תיקונים: התשנ"ב, התשנ"ג, התשפ"א)

(1) רופא ממשלתי, רופא וטרינר ממשלתי או רופא וטרינר עירוני רשאים לדרוש מרשות מקומית שישכנו במאורות בידוד של אותה רשות מקומית ועל חשבונה, כל כלב, חתול או קוף עזובים או שאין להם בעלים ואשר נשכו אדם.

(2) כל בעל-חיים שנעצר בהתאם להוראות סעיף-קטן (1) מסעיף זה יבודד למשך עשרה ימים.

(3) כתום עשרת ימי-הבידוד הנ"ל ישמידו את הבעל החיים האמור:

בתנאי שאם לפני שהוציאו אותו בעל חיים להורג בא אדם וטען שהכלב, החתול או הקוף, הם קנינו, רשאי הרופא הווטרינר הממשלתי או הרופא הווטרינר העירוני, אם נוכח כי בעל החיים נקי מכלבת, להסגיר את בעל החיים ליד אותו אדם לאחר שישלם את האגרה הקבועה בסעיף-קטן (5) מסעיף 4 של פקודה זו.

7. השמדת בעלי חיים חשודים

(תיקונים: התשנ"ב, התשפ"א)

(1) רופא וטרינר ממשלתי יצווה להשמיד כל בעל-חיים -

(א) הנגוע בכלבת או שהוא חשוד על כך, או

(ב) שנושך ע"י -

(i) בעל-חיים הנגוע בכלבת או החשוד על כך, או

(ii) ע"י שועל, או צבוע, או זאב, או תן:

בתנאי כי אם איזה בעל-חיים החשוד בכלבת או שנושך ע"י בעל-חיים חשוד אחר היה בעל ערך מיוחד רשאי הרופא הווטרינר הממשלתי לצוות לעשות בו את הדברים הבאים:

(1) שיחסמו לו את הפה בשעה שהוא יוצא לטיול או לעבודה במחסום מדוגמה שהוא יאשרנה, וכן

(2) שיבודדוהו כשהוא בשעת מנוחה במקום שיתאשר על ידו, וכן

(3) אם משמש בשרו של בעל החיים למאכל לאדם, שלא ישחטוהו לצורך זה, וכן

(4) שלא יוציאוהו למכירה.

במה דברים אמורים: אם היה בעל החיים חשוד בכלבת תחולנה ההגבלות הנ"ל למשך ששה חדשים למן אותו תאריך שיפורט בהוראה של הרופא הווטרינר הממשלתי, ככל אשר ימצא לנכון לקבוע, ואילו אם היה זה בעל-חיים שנושך ע"י בעל-חיים חשוד תחולנה ההגבלות למשך ששה חדשים מתאריך הנשיכה; והיה אם במשך כל התקופה הנ"ל לא ציווה הרופא הווטרינר הממשלתי להוציא את בעל החיים הנ"ל להורג (והסמכות הזאת מסורה לו בזה אם סבור הוא כי בעל החיים חולה בכלבת), כי אז רואים את בעל החיים הנ"ל כתום ששת החדשים האמורים כאילו הוא נקי מכלבת ופטור מכל הגבלה: בתנאי כי כל בהמת-מקנה או גמל או כבש או עז שנשחטו בתוך שמונה ימים למן היום שנושכו ע"י בעל החיים נגוע בכלבת מותר יהיה להציען למכירה לצרכי מזון ובלבד שתהינה נקיות ממחלות אחרות.

(2) החלטתו של הרופא הווטרינר הממשלתי בשאלה אם איזה בעל-חיים הוא בעל ערך מיוחד תהא החלטת-גמר.

א.7 השמדת כלבים בלתי מחוסנים

(תיקונים: התש"ג, התשנ"ב)

רופא וטרינר ממשלתי רשאי לצוות להשמיד כל כלב בן ששה חדשים ומעלה שלא קיבל זריקת-חיסון נגד כלבת בהתאם לתקנות שהותקנו לפי סעיף 16.

ב.7 כלב ברשות הרבים

(תיקונים: התשנ"ב, התשס"ג)

(בוטל).

8.6 סמכותם של פקידי ידועים וכו'

(תיקון התשנ"ב)

כל קצין-מחוז, שוטר, רופא ממשלתי, רופא וטרינר ממשלתי, רופא וטרינר עירוני, מפקח עירוני או מפקח וכל אדם שהורשה על ידיהם בכתב רשאים להיכנס לכל קרקע, בנין, צריף, או מקום כדי לברר אם קיימו את הוראות הפקודה הזאת, ואם נמצא כי הוראות הפקודה הזו לא נתקיימו רשאי כל קצין-מחוז, שוטר, רופא ממשלתי, רופא וטרינר ממשלתי, רופא וטרינר עירוני, מפקח עירוני או מפקח וכל אדם המורשה על ידם בכתב, לעשות את כל הדרוש כפי ראות-עיניו, כדי ליתן תוקף להוראות פקודה זו, בלא לפגוע בכל עונש שיש להטילו עפ"י הוראות סעיף 12 מן הפקודה הזאת.

וביחוד רשאי כל קצין-מחוז, שוטר, רופא ממשלתי, רופא וטרינר ממשלתי, רופא וטרינר עירוני, מפקח עירוני או מפקח או כל אדם שהורשה על ידם בכתב להיכנס לכל קרקע, בנין, צריף או מקום כדי לתפוס או לגרום לתפיסתו של כלב, חתול, או קוף שנשכו איזה אדם ורשאי הוא לקחתו או לצוות לקחתו למאורת-הבידוד הקרובה ביותר.

9. הכרזות אזורי נגועים

(תיקון התשנ"ב)

מנהל השירותים הווטרינריים רשאי להכריז במודעה שיפרסם ברשומות כל אזור כאזור נגוע בכלבת וההוראות דלקמן תחולנה על אזור כזה עד שהמודעה תבוטל:

(א) אם היה האזור אזור עירוני: -

(i) בעל כלב חייב בכל אלה:

(1) לשמור את כלבו בחצריו;

(2) לשים מחסום על פי הכלב, ולקשור את הכלב ברצועה או בשרשרת שארכה אינו עולה על 2 מטרים בשעה שמוציאים אותו מהחצרים;

(ii) חייב הרופא הווטרינר הממשלתי לצוות להרוג:

(1) כל כלב שנמצא ברשות הרבים כשהוא אינו נושא מחסום על פיו ואינו קשור ברצועה או בשרשרת, וכן

(2) כל כלב שאין לו רשיון - אם חייבים לקבל רשיונות בעד כלבים עפ"י כל חוק-עזר או תקנות או חיקוק אחר הנוהגים באותו אזור, וכן

(3) כל כלב, חתול, או קוף, אשר נושכו בכל עת שהיא לא יותר מששה חדשים קודם לתאריך המודעה המכריזה על האזור כעל אזור נגוע בכלבת.

(ב) אם לא היה האזור אזור עירוני:

(i) חייבים בעלי כלבים לקשור את כלביהם בתמידות: בתנאי כי כלבי-רועים אין צורך לקשרם אלא בשעות שבין שקיעת החמה וזריחתה; וכן

(ii) בלא רשות מאת הרופא הווטרינר הממשלתי אסור לשום דייר להחזיק יותר מכלב אחד ולשום רועה אסור להחזיק בלא אותה רשות יותר משני כלבים בעד כל עדר בקר או צאן ושום כלב לא ייחשב ככלב-רועה בקשר עם עדר בקר או צאן אלא אם כן הוא נלווה אל העדר. כל שאר הכלבים יוצאו להורג: בתנאי כי כל המחזיק משק לגידול גזעי-כלבים או כלבי-ציד יש לפטרו מהוראות הסעיף הזה לפי אותם תנאים שייקבעו ע"י הרופא הווטרינר הממשלתי הראשי.

10.

השמדת בעלי-חיים עזובים

7

(תיקונים: התשנ"ב, התשפ"א)

(1) רופא וטרינר ממשלתי רשאי לצוות להוציא להורג בכל עת את בעלי-החיים דלקמן בתוך כל אזור לאחר שקצין-המחוז מסר לתושבי האזור הנ"ל הודעה כהלכה הדורשת מאתם לקשור את כלביהם לבתיהם במשך השעות והזמנים המפורטים באותה מודעה:

(א) כל כלב-הפקר או כלב-עזוב או כלב שאין לו בעלים, וכן

(ב) אם כולל האזור איזה חלק שבו טעונים כלבים רשיונות עפ"י כל חוק-עזר או תקנות או חיקוק אחר הנהוגים באותו חלק - כל כלב שאין לו רשיון.

(2) לצורך סעיף-קטן (1) מסעיף זה רואים כל כלב שאינו קשור אל הבית ככלב עזוב או משתולל או ככלב שאין לו בעלים.

11. **חובתה של רשות מקומית**

(תיקון התשנ"ב)

רשות מקומית חייבת לערוך את הפנקסים הנדרשים ע"י מנהל השירותים הווטרינריים לצורך הפקודה הזאת וכן לשלוח או לתת דו"חות, רשימות וחומר ידיעות ככל אשר ידרוש הרופא הווטרינר הממשלתי הראשי.

12. **עונש**

כל שאינו מקיים את הוראות הפקודה הזאת או כל תקנה שתותקן על פיה, או הוראות של כל צו או הוראה שניתנו כחוק עפ"י פקודה זו, או כל תקנה שתותקן על פיה, יהא צפוי, בצאתו חייב בדינו, לעונש מאסר לתקופה של לא יותר מששה חדשים או לקנס שלא יעלה על מאה לירות, או לשני העונשים כאחד.

13. **הגנה בשל מעשים שנעשו בתום לב**

אין להביא במשפט את ממשלת ישראל ואין להטיל אחריות אזרחית או פלילית על כל פקיד ציבורי או אדם אחר המורשים לבצע את הוראות הפקודה הזאת או הוראות כל תקנה שהותקנה על פיה או כל צו או הוראה שניתנו כחוק עפ"י פקודה זו או עפ"י כל תקנה שהותקנה על פיה בשל כל מעשה שנעשה בתום-לב.

14. פיצויים לא ישולמו

אין לשלם פיצויים בעד בהמה שהוצאה להורג עפ"י הוראות פקודה זאת.

15. השמדת בהמות

(תיקון התשנ"ב)

כל בהמה שהוצאה להורג עפ"י הוראות הפקודה הזאת תיהרג באותם האמצעים שהרופא הווטרינר הממשלתי יורה.

15א. שיקולי הגנה על בעלי חיים בעת הפעלת סמכות (תיקון התשע"ו)

מי שניתנה לו סמכות לפי פקודה זו רשאי, בעת הפעלת סמכותו, לשקול שיקולים לצמצום פגיעה ברווחתם של בעלי חיים כהגדרתם בחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994, ולקידום מטרותיו של החוק האמור.

תקנות

16.

(תיקונים: התשנ"ב, התשנ"ג, התשפ"א)

(א) (1) שר החקלאות רשאי להתקין תקנות המכוונות למנוע את התפשטות הכלבת ולתת תוקף למטרות הפקודה הזאת לרבות חובת חיסון בעלי חיים או סוג של בעל חיים נגד כלבת וכן הסדרת סימון של קבע או של ארעי בבעל חיים.

(2) שר החקלאות רשאי, בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות הקובעות אגרות בעד היתר להחזקה בפיקוח והשגחה.

(ב) שר החקלאות רשאי, בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, להתקין תקנות הקובעות אגרות בעד רשיון לכלב שנותנת רשות מקומית וכן בעד חיסון, הובלה ובידוד; אגרות שנקבעו בתקנות כאמור יחולו בתחומי כל רשות מקומית זולת אם קבעה הרשות המקומית אגרות בשיעורים נמוכים יותר.

(ג) חיסון בהתאם לאמור בסעיף קטן (א) יבוצע בידי רופא וטרינר ממשלתי או רופא וטרינר עירוני; שר החקלאות רשאי בתקנות להסדיר הרשאת רופאים וטרינרים אחרים לבצע את החיסון, אם ראה צורך בכך.

(ד) שר החקלאות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות -

(1) תנאים מקדמיים למתן היתר להחזקה בפיקוח והשגחה לפי סעיף 4ב, וכן הוראות לעניין החזקת בעל חיים בבידוד, ובכלל זה לעניין פיקוח והשגחה על בעל חיים בידי הבעלים, הבאתו לבדיקות וטרינריות, הגבלת תנועתו והחזקתו ברשות הרבים, בידודו מבעלי חיים אחרים וחובות תיעוד ודיווח שיחולו על הבעלים;

(2) חובה להפקיד ערובה כספית להבטחת קיומם של התנאים וההגבלות שנקבעו בהיתר להחזקה בפיקוח והשגחה אם מצא כי הפקדת ערובה נדרשת לשם הבטחת התנאים כאמור, את סכום הערובה והעילות למימושה, לרבות לשם גביית קנס מינהלי, ואת הדרכים להפקדת הערובה ומימושה, וכן מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכום הערובה.

(ה) ההוראות בעניינים המוסדרים להלן יחולו על החזקת כלב או חתול במקום שאינו מאורת בידוד, כל עוד לא נקבעו לגבי אותו עניין הוראות לפי סעיף קטן (ב)(2) או (ד)(1):

(1) בקשה לקבלת היתר להחזקה בפיקוח והשגחה לפי סעיף 4ב(א) (בסעיף זה - היתר) תהיה ערוכה לפי

הטופס שבתוספת ותוגש לרופא הווטרינר העירוני של הרשות המקומית שבתחומה מבקש הבעלים להחזיק את בעל החיים בפיקוח והשגחה או לרופא וטרינר ממשלתי; במועד הגשת הבקשה ישלם המבקש אגרה בסכום של 365 שקלים חדשים;

(2) רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי רשאי לתת היתר בהתקיים כל התנאים המפורטים להלן, לפי העניין:

(א) בבדיקה שערך רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי לא נמצאו סימנים קליניים המעלים חשד לכלבת;

(ב) בשלושת החודשים שקדמו לנשיכה או למגע כאמור בסעיף 4א הכלב או החתול לא נמצא באזור שהוכרז כנגוע בכלבת לפי סעיף 9;

(ג) בהתאם למידע שבידי רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי, הכלב או החתול לא היה במגע עם בעל חיים שחשוד כנגוע בכלבת ב-45 הימים שקדמו למועד הנשיכה או למועד המגע כאמור בסעיף 4א;

(ד) אם בעל החיים הוא כלב - היה לבעליו רישיון בתוקף לפי סעיף 3 לחוק להסדרת הפיקוח על כלבים במועד הנשיכה או במועד המגע כאמור בסעיף 4א;

(ה) אם בעל החיים הוא חתול - רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי שוכנע, על בסיס תיעוד בכתב מרופא וטרינר מחסן, שהחתול חוסן בחיסון כלבת ב-15 החודשים שקדמו למועד הנשיכה או המגע כאמור בסעיף 4א;

(ו) אם בעל החיים הוא כלב - הוא לא נתפס או תועד משוטט לפי חוק להסדרת הפיקוח על כלבים בהיותו מוחזק בידי המבקש יותר מפעמיים בשנתיים שקדמו למועד הנשיכה או המגע כאמור בסעיף 4א, ואם יש כלבים אחרים במקום שבו אמורים להתבצע הפיקוח וההשגחה - גם הם לא נתפסו או תועדו כאמור באותה תקופה;

(ז) ביקש הבעלים להחזיק את הכלב או החתול בפיקוח והשגחה במקום שאינו ברשותו - ניתנה התחייבות המחזיק באותו מקום להחזיקו כאמור בהתאם להוראות סעיף זה ולתנאי ההיתר לפי הטופס שבתוספת;

(3) על אף האמור בפסקה (2), רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי רשאי להתיר החזקה של כלב או חתול בפיקוח והשגחה במרפאה וטרינרית גם אם לא התמלאו כל התנאים האמורים באותה פסקה, ובלבד ששוכנע כי מתקיימים התנאים המפורטים להלן, והרופא הווטרינר האחראי במרפאה אישר כי הוא מסכים להחזקתו בפיקוח והשגחה במרפאה והתחייב לעמוד בדרישות הקבועות להלן ובפסקה (6):

(א) יש סיבה רפואית המצדיקה שלא להחזיקו במאורת בידוד;

(ב) הוא יוחזק בחדר נפרד במרפאה שלא מוחזק בו בעל חיים נוסף, אולם ניתן להחזיקו עם בעל חיים נוסף המוחזק גם הוא בפיקוח והשגחה במרפאה לפי פסקה זו;

(ג) הוא יטופל רק על ידי צוות רפואי מחוסן נגד כלבת ולאנשים אחרים לא תהיה גישה אליו, למעט בעליו;

(ד) החדר שבו הוא מוחזק יהיה נעול כל זמן שאין בו איש צוות רפואי;

(ה) הרופא הווטרינר האחראי במרפאה ינהל רישום של פרטי האנשים שהיו איתו במגע בתקופה שבה היה מוחזק במרפאה;

(4) לא יינתן היתר לפי פסקאות (2) או (3) אם רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי סבור כי החזקת

הכלב או החתול שלא במאורת בידוד עלולה לסכן את הציבור;

(5) ניתן היתר לפי פסקה (2), יחולו הוראות אלה:

(א) הבעלים או המחזיק במקום הפיקוח וההשגחה, לפי העניין, יביא את הכלב או החתול לבדיקה וטרינרית של רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי במקום ובמועד שנקבע בהיתר, וכן ביום העבודה הראשון שלאחר תום עשרת הימים ממועד הנשיכה או המגע כאמור בסעיף 4א; הבעלים או המחזיק ידאג להביא את הכלב או החתול לבדיקה גם בכל מקרה של שינוי בהתנהגות או במצב הבריאותי שלו שניתן להבחין בו, וכן במקרה מוות;

(ב) בכל זמן ההחזקה בפיקוח והשגחה, הבעלים או המחזיק במקום הפיקוח וההשגחה ינקטו אמצעים סבירים למנוע מגע של הכלב או החתול עם כל אדם או בעל חיים אחר, למעט מי שנמצא במקום הפיקוח וההשגחה דרך קבע;

(ג) הבעלים או המחזיק במקום הפיקוח וההשגחה חייב לדווח מייד לרופא הווטרינר שנתן את ההיתר על כל אלה:

(1) כל שינוי במצב הבריאותי של הכלב או החתול;

(2) בריחה של הכלב או החתול ממקום הפיקוח וההשגחה או יציאה שלו מהמקום בלא השגחה;

(3) מגע של הכלב או החתול עם אדם או בעל חיים אחר, למעט מי שנמצא במקום הפיקוח וההשגחה דרך קבע;

(ד) אם בעל החיים הוא חתול - אין להוציאו ממקום הפיקוח וההשגחה אלא לצורך בדיקה כאמור בפסקת משנה (א), כשהוא בכלוב נשיאה המתאים למידותיו;

(ה) אם בעל החיים הוא כלב -

(1) אין להוציאו ממקום הפיקוח וההשגחה אלא למרחק שאינו עולה על 500 מטרים מהמקום או לצורך בדיקה כאמור בפסקת משנה (א), כשהוא מוחזק על ידי אדם שמלאו לו 18 שנים ברצועה שאורכה אינו עולה על 2 מטרים ופיו חסום;

(2) אין להכניסו לגינות כלבים, לגנים ציבוריים, לגני משחקים ולמוסדות חינוך;

(6) ניתן היתר לפי פסקה (3), ידווח הרופא הווטרינר האחראי במרפאה לנותן ההיתר על מצבו של בעל החיים בשלושה מועדים בתקופת הפיקוח וההשגחה כפי שיוורה נותן ההיתר, וכן על כל שינוי במצבו הבריאותי של בעל החיים ועל בריחה או יציאה שלו מהפיקוח במרפאה, ויפעל בהתאם להנחיות נותן ההיתר;

(7) כל עוד לא ניתן היתר לפי פסקאות (2) או (3), יפעל הבעלים לפי הוראות סעיפים 4(1) ו-4א;

(8) רופא וטרינר עירוני או רופא וטרינר ממשלתי רשאי לבטל לאלתר היתר שניתן לפי סעיף זה בהתקיים אחד מאלה:

(א) ההיתר ניתן על סמך מידע כוזב, שגוי, מטעה או חלקי;

(ב) חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן ההיתר;

(ג) הבעלים או המחזיק במקום הפיקוח וההשגחה הפר תנאי מתנאי ההיתר או הוראה מההוראות לפי הפקודה;

(9) בוטל ההיתר, יעביר הבעלים או המחזיק את הכלב או החתול מייד למאורת בידוד כפי שהורה הרופא הווטרינר העירוני או הרופא הווטרינר הממשלתי, לפי העניין.

17. חובתם של אנשים ידועים לסייע בהוצאה לפועל של הוראות הפקודה הזאת

18.

מחובתם של רשות מקומית, של מוכתרי-כפרים, ושל שיכי-שבטים לסייע, איש איש באזורו שלו, בידי כל פקיד ממשלת ישראל להוציא לפועל את הוראות הפקודה הזאת וכל תקנות שיותקנו על פיה.

(תיקון פקודת מחלות בעלי-חיים).

8 תוספת

(סעיף 16(ה))

(סוף הפקודה)

-
- [1.] ע"ר 481, 1934, תוס' 1, עמ' (ע) 242, (א) 242.
תיקונים: ס"ח 121, התשי"ג (13.3.1953), עמ' 56;
ס"ח 1393, התשנ"ב (26.3.1992), עמ' 170;
ס"ח 1418, התשנ"ג (31.3.1993), עמ' 106;
ס"ח 1884, התשס"ג (29.12.2002), עמ' 223;
ס"ח 2516, התשע"ו (23.12.2015), עמ' 302. הצ"ח - ממשלה 944, התשע"ה, עמ' 950;
ס"ח 2866, התשפ"א (15.11.2020), עמ' 66. הצ"ח - כנסת 852, התש"ף, עמ' 66.
- [2.] חיות בר ממחלקת היונקים הוכרזו ככלולות במונח "בעל חיים" לצורך הפקודה (י"פ 3861, התשנ"א (28.3.1991), עמ' 1988).
- [3.] בתיקון התשנ"ב הוחלפו בכל מקום בפקודה זו הביטויים "מועצת העיריה" בביטוי "הרשות המקומית". משום מה לא תוקנה הגדרה זו ע"י החלפת המלה "העיריה" בביטוי "הרשות המקומית".
- [4.] התואר "מפקח-מקנה" הוחלף ל"מפקח" לפי תיקון התוספת לפקודת פקידי הממשלה (שינוי תארים), 1940 (ק"ת 1481, התשכ"ג, עמ' 1991).
- [5.] התואר "שופט שלום" הוחלף (ס"ח התשי"ד, עמ' 140).
- [6.] התואר "פקיד מחוז" הוחלף (ס"ח התשכ"ד, עמ' 80).
- [7.] התואר "פקיד מחוז" הוחלף (ס"ח התשכ"ד, עמ' 80).
- [8.] התוספת הכוללת טפסים שונים - הושמטה ע"י מערכת "דינים".

//